

Павелъ Делирадевъ

Медетъ

Това е една отъ най-живописнитъ долини въ Срѣдно-горieto. И не само въ него. Въ цѣла България рѣдко ще намѣрите хубаво шосе, което да е обкръжено отъ такива естествени красоти, като шосето отъ Панагюрскитъ колонии за Пирдопъ и Златица. Една долинка отъ десетина километра е съсрѣдоточила въ себе си всички своеобразни прелести на Срѣдна гора — царицата на горитѣ.

Панагюрското лѣтовище е разположено на една широка седловина на главното вододѣлно било, на пѣтя Панагюрище-Златица-София. Сгушена е подъ източнитъ подножия на личния връхъ Братия. До самитъ колонии се отдѣля пѣттътъ за Копривщица. За нѣколко десетилѣтия край скромното паянтово помѣщение на детската колония за панагюрскитъ бедни ученици израстна китно селище. По старому мѣстото се нарича Читашки гьолъ, казватъ, за това, че нѣкакъвъ си турчинъ затыналъ съ коня си въ гьола и не излѣзълъ отъ него. Сега гьолътъ е вече пресъхналъ, а и мочурището край него е значително обезводнено. Отъ това мочурище води началото си рѣчичката Медетъ, която е дала името и на долината. По-рано старитъ панагюрци сж наричали горното течение на рѣчичката само съ името Калдаръма, отъ стария калдаръменъ пѣтъ, който е предхождалъ